

[Fiskeriministeren]

Jeg synes, der er grund til at understrege over for Folketinget, hvad baggrunden er for det foreliggende lovforslag.

I folketingsssamlingen 1986-87 behandlede Folketinget forslag til lov om licens til rekreativt fiskeri m.v., men udvalget fandt ikke, at der var baggrund for at gennemføre lovforslaget. Så sagde Folketingets Landbrugs- og Fiskeriudvalg, at man gerne ville have overvejet, hvorledes der mest hensigtsmæssigt kan skabes en ordening, der sikrer midler til fiskepleje og udsætninger, samtidig med at der gennemføres hensigtsmæssige regler for fritidsfiskeriet.

Folketingsudvalget opfordrede regeringen til snarest at indkalde § 12, stk. 4-udvalget til yderligere forhandlinger, således at et lovforslag kunne fremsættes i folketingsåret 1987-88. Herefter opregnede Landbrugs- og Fiskeriudvalget forskellige overvejelser, forskellige muligheder, der bør indgå i fagudvalgets, altså organisationsudvalgets, overvejelser.

Så har det pågældende udvalg arbejdet. Det har repræsentanter for sportsfiskerne, for fritidsfiskerne, for erhvervsfiskerne. Det er bredt sammensat. Man er i så at sige enighed nået frem til, at det lovforslag, jeg burde fremsætte her i Folketinget, er det, der ligger på Folketingets bord.

Efter min opfattelse ville Folketinget med rette kunne kritisere det, hvis ikke et lovforslag, og med det indhold, jeg har fremlagt, var blevet fremsat her i folketingsalen. Det er Folketinget selv, der har bedt mig om at indkalde udvalget, der består af organisationsrepræsentanter, og følge dets råd og derefter fremsætte et lovforslag i indeværende samling, og det er nøjagtig det, jeg har gjort og naturligvis bør gøre, når Folketinget beder mig om det.

Jeg vil godt ud over at takke ordførerne for deres indlæg takke for det store arbejde, der er blevet gjort i § 12, stk. 4-udvalget. Jeg vil takke organisationsrepræsentanterne for den indgående diskussion, de dybtgående overvejelser, de har været inde i, den megen tid, der har været brugt på drøftelserne og diskussionerne, og takke for, at man har fået bøjet synspunkterne således mod hinanden, at man i stort set enighed har kunnet fremlægge det forslag for mig, som jeg har videregivet her til Folketinget.

Derefter vil jeg godt kommentere nogle af de hovedspørgsmål, der har været rejst under debatten.

Først spørgsmålet om fiskepleje. Det er overordentlig væsentligt, at vi får sikret en varig ordening for fiskeplejen i de danske fiskevande, således at udsætninger og plejen af fisk bliver gjort på den bedst mulige måde og langsigtet. Det er et spørgsmål om at fortsætte, som man har gjort hidtil, men det er også et spørgsmål om at udvide arbejdet til i højere grad at omfatte de marine arter og andre arter end dem, man har set hidtil i fiskeplejen.

Hvis dette lovforslag bliver gennemført, vil det sikre den største indsats nogen sinde i Danmark på dette område.

Og hvem betaler så den indsats? Ja, det gør alle grupper. For det første er det således, at de fritidsfiskere, der fisker med faststående redskaber, skal betale en licens. Det synes de selv, deres organisationer, er en god idé. Licenspengene går til udsætning af fisk.

For det andet fortsætter sportsfiskerorganisationerne deres beundringsværdige indsats på privatbasis, hvor deres medlemmer yder bidrag til organisationerne og organisationerne varetager et omfattende arbejde med fiskepleje.

For det tredje udfører erhvervsfiskerorganisationerne også et arbejde på dette område. Man har jo ordninger, hvorefter erhvervsfiskerne indbetaler beløb til fonde, der anvendes til fiskeplejeformål.

Og endelig for det fjerde bliver en del af de midler, der kommer ind, suppleret op af staten efter krone-til-krone-princippet.

Det vil altså sige, at alle de fiskergrupper, der er involveret på dette område, er med til at betale. Det er ikke en bestemt gruppe, som det er blevet påstået fra en enkelt side her i debatten. Også staten yder sit bidrag. Jeg mener, at det er den bedst mulige ordening, der her lægges op til, for en fremtidig fiskepleje i Danmark.

Dernæst vil jeg godt sige om antallet af redskaber for fritidsfiskere, at der har været næsten enighed om i udvalget – kun en enkelt organisation er ikke gået ind for det – at der bør være en begrænsning i fritidsfiskernes redskabsantal. Langt de fleste organisationer har ønsket et redskabsantal på seks, en enkelt har ønsket ni, og der er en enkelt, som mener, at man skal have et frit redskabsvalg. Men langt det overvejende flertal i udvalget har ønsket, at vi skulle ende på seks faststående redskaber for fritidsfiskere.